

Den næste sag på dagsordenen var:

**3) Første behandling af lovforslag nr. L 51:
Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Ophævelse af fradragsretten for udgifter til
bestikkelse).**

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(FremSAT 29/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Det er indlysende for Socialdemokratiet at støtte dette lovforslag om en ophævelse af fradragsretten for udgifter til bestikkelse af embedsmænd i udlandet, for efter vores mening er der al mulig grund til at følge de internationale organisationers opfordringer om at bekæmpe den skadelige korruption, der forvrider konkurrenceevnen mellem virksomheder.

Og vi er enige i OECDs anbefaling fra 1996, der fastslår, at alle lande skal være med, hvis bekæmpelsen af korruption skal være effektiv, og som anbefaler, at landene ændrer deres skateregler, så virksomheder ikke kan få fradrag for bestikkelse af udenlandske embedsmænd.

Det er denne anbefaling, regeringen nu efterkommer med dette lovforslag.

I Danmark er bestikkelse af danske embedsmænd strafbar såvel for den, som yder bestikkelsen, som for den, der modtager bestikkelsen. Alligevel tillader vi som så mange andre lande, at virksomheder kan få fradrag for dokumenterede eller sandsynliggjorte udgifter til bestikkelse af udenlandske embedsmænd, vel at mærke i de lande, hvor der er en tradition for den slags.

Det medfører et provenutab for staten, og – hvad der er mere vigtigt – det påfører os en byrde såvel administrativt som moralsk: administrativt, fordi det er indlysende svært at dokumentere eller sandsynliggøre udgifter til bestikkelse, og moralsk, fordi vi bør gøre, hvad vi kan i kampen mod korruption.

Der vil sikkert komme en række indvendinger imod det lovforslag, som vi har til behandling i dag, advarslar om, at konkurrenceevnen vil blive svækket, hvis vi ikke ophæver fradragsretten på samme tidspunkt som de øvrige lande, der forventes at følge OECD's anbefaling, men i Socialdemokratiet vil vi selvfølgelig sikre de bedst mulige konkurrencevilkår, og jeg tror,

at den goodwill, som vi får ved at ophæve den nuværende praksis med bestikkelsesfradrag, på sigt vil give en samlet styrkelse af den danske konkurrenceevne.

Og i Socialdemokratiet ønsker vi, at Danmark skal være et foregangsland, også når det gælder korruptionsbekæmpelse, og vi tror på, at OECD-landene i en fælles front mod korruptionen kan gøre meget og bør gøre, hvad der kan gøres for at fremme et internationalt erhvervs-klima, der er bæredygtigt økonomisk såvel som moralsk.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg er enig med skatteministeren i det, der i den skriftlige fremsættelsestale er anført med hensyn til korruptionens skadelige virkninger. Det er meget godt beskrevet, og i al beskedenhed er jeg næsten ved at kunne sige, at det, der står dér, brugte jeg netop selv for 16 år siden – ja, tiden går – i min strafferetlige procedure i en bestikkelsessag, som kostede en borgmester og en rådmand og adskillige andre lange fængselsstraffe. Og det var med fuld ret, for skadevirkningerne af bestikkelsen er, som det er beskrevet, ganske alvorlige.

Men når det så er sagt, vil jeg alligevel stille mig tvivlende over for, om den måde, vi nu griber det an på her, er den rigtige måde. For der foregår jo for tiden både i OECD og i Europarådet drøftelser – ved jeg fra et udkast, som Retsudvalget har fået fra Justitsministeriet – med henblik på at opnå enighed om nogle strafferetlige regler vedrørende bestikkelse, og det synes jeg er den rigtige vej at gå: at få indført ensartede regler af strafferetlig karakter, for det er dog det, der er det bærende, og det er det jo også i Danmark, nemlig i straffelovens § 144.

Dernæst vil jeg sige, at jeg synes, vi virkelig skal tænke på ikke at gå enegang her, men at gå sammen med andre lande. For hvis vi vil afskaffe fradragsretten for disse ydelser, som er tvingende nødvendige, hvis vi vil opnå ordrer i en lang række lande, og som har været godkendt af danske skattemyndigheder i talrige år, synes jeg også, vi skal gøre det, men så skal vi gøre det samtidig med de lande, vi konkurrerer med: Tyskland og de andre nordiske lande og de europæiske lande i det hele taget, så det danske erhvervsliv ikke bliver stillet i en konkurrencemæssig situation, som det ikke magter. Og hvis vi gør det, hvis vi bare får det samspil med vores konkurrenter, skal det ikke mangle på Venstres støtte.

Derudover kan jeg sige til skatteministeren, at som forslaget er strikket sammen, vil myndighederne få en lang række afgrænsningsproblemer. For man henviser i forslaget til, at det afgørende er, om noget er bestikkelse efter den danske straffelovs § 144, og enhver, der har sat sig lidt ind i den bestemmelse, vil vide, hvor store fortolkningsstvivil den bestemmelse giver anledning til på det strafferetlige område, og dermed vil den også gøre det på det skattemæssige, det civilretlige, område. For det er jo ikke enhver ydelse, der er strafbar, og dernæst kræves der jo også, at der skal være kausalitet, altså årsagsforbindelse, mellem ydelsen og embedsmandens funktion, og at det skal være en uberettiget ydelse.

Så der er alene vedrørende § 144 en lang række fortolkningsproblemer, og dem vil man nu føre over i skatteretten og dermed skabe usikkerhed dér, og det vil jeg virkelig advare imod.

Men jeg skal tilsige skatteministeren en helt igennem velvillig behandling af det her forslag i Skatteudvalget fra Venstres side, hvis blot det sker på den måde, at vi får forelagt, hvad andre lande har gjort på det her område, om det kan sidestilles med det, vi nu gør her i landet, og om en eventuel afskaffelse af fradragsretten er i harmoni med andre landes strafferetlige regler.

Så vil vi se velvilligt på det, men indtil det sker, mener jeg, at det er yderst uheldigt for danske erhvervsliv og danske arbejdspladser, hvis vi pludselig afskaffer fradragsretten. Og i de høringssvar, der har været i forbindelse med lovforslaget – som jeg ganske vist ikke har fået forelagt, men som jeg så har fået på anden vis – er det jo symptomatisk, at samtlige de berørte parter advarer imod at gå enegang på det her felt.

Og derfor vil jeg som sagt – med den positive indstilling, som jeg godt kan få til det her forslag – opfordre skatteministeren til at tage det stille og roligt. For stillet over for de problemer, som en gennemførelse nu vil give, kan det altså ikke have afgørende betydning, om det bliver fra 1. januar 1998 eller først næste år, det her lovforslag eventuelt skal have virkning, hvis det bliver vedtaget. Det synes jeg er en måde at gribe tingene an på, som skatteministeren godt kunne imødekomme os med.

Så med disse bemærkninger vil jeg afvente, at ministeren imødekommer os på det punkt, og så kan det være, at skatteministeren samtidig vil forklare mig, hvordan man vil forholde

sig til fradragsretten for returkommission, som jo ikke er omfattet af bestikkelsesbestemmelsen, men derimod af § 299 i straffeloven. Vil der stadig væk ifølge § 6 a i statskatteloven være fradragsret for det?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skal man forstå det, hr. Svend Aage Jensby her har sagt om lovforslaget, sådan, at det er Venstres synspunkt – i hvert tilfælde indtil hele verden er lavet om – at selv om det er ulovligt i f.eks. Polen at modtage bestikkelse, er det i orden, at vi her i Danmark blåstempler, at danske virksomheder opfordrer embedsmænd i Polen til at modtage bestikkelse fra et firma, ved, at det firma så kan trække det fra i sit skateregnskab herhjemme.

Er det Venstres synspunkt, at noget, der er ulovligt i et andet land, kan vi i Danmark blåstemple at danske virksomheder belønnes for at lokke mennesker dér til at begå?

Svend Aage Jensby (V):

Nu er det jo ikke sådan, at jeg orker at inkludere mig i en større diskussion af skatteretlig eller juridisk karakter om det her forslag, slet ikke, men jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at danske skattemyndigheder i årevis, også i socialdemokratiske regeringers tid, har anerkendt, at det, der efter dansk ret ville være fradragsberettiget – selv om der er tale om decideret bestikkelse i f.eks. Saudi-Arabien, Iran og Irak – har kunnet bringes til fradrag i Danmark. Så det er ikke bare noget, Venstre mener.

Men det, jeg udtrykkeligt har sagt, er, at jeg kan følge tanketanken, og at jeg vil se positivt på det, men at jeg ikke ønsker, at Danmark går enegang. Så enkel er problematikken, og mere kan jeg vist ikke uddybe det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at denne praksis er godkendt både af borgerlige regeringer og af socialdemokratiske regeringer, men det gør det jo sådan set ikke bedre, hvis det moralsk er forkasteligt, og derfor må jeg bede hr. Svend Aage Jensby svare på, om det ikke er moralsk forkasteligt, at vi gennem de danske skatteregler er medvirkende til at opfordre danske virksomheder til at overtræde et forbud i et andet land. Er det ikke moralsk forkasteligt, at vi er medvirkende til at lokke embedsmænd i f.eks. Polen til at gøre

noget ulovligt, nemlig at tage imod bestikkelse fra en dansk virksomhed?

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti har også megen sympati for det fremsatte lovforslag her, som går ud på at afskaffe mulighederne for at fratække udgifter til bestikkelse i andre lande, for det er naturligvis vigtigt at medvirke til bekæmpelse af korruption og bestikkelse, også af hensyn til de lande, hvor den rent faktisk flourerer og er en del af dagligdagen.

Og ministeren anfører i bemærkningerne til forslaget OECD's anbefaling til medlemslandene, men så vidt vides, eller i hvert fald så vidt jeg er foreløbig orienteret, er der ingen eller kun meget få lande, der rent lovgivningsmæssigt har fulgt indstillingen fra OECD.

For tiden forhandles mellem OECD-landene en konvention om kriminalisering af bestikkelse af udenlandske embedsmænd, og jeg har fået oplyst, at konventionen skulle være klar til underskrivelse allerede i indeværende år. Det forekommer mig derfor meget uhensigtsmæssigt, at lovforslaget bliver fremsat – eller i hvert fald, at det skal vedtages – på det her tidspunkt.

Vores forslag vil derfor være, at man bør afvente udspillet fra OECD, således at de regler, som vi senere vedtager på nationalt plan, også vil blive de regler, som vedtages i de øvrige OECD-lande.

Og til det vil jeg gerne føje det, som hr. Svend Aage Jensby var inde på: Der er også andre former for kriminalitet, hvor der er forskellige fortolkninger, og som det måske ville være hensigtsmæssigt også at tage med i det her forslag.

Det er meget uhensigtsmæssigt, hvis Danmark også denne gang går enegang. Vi er nødt til at forholde os realistisk til de internationale problemer, der er forbundet med bestikkelse og korruption, og det eneste, vi i denne sag vil opnå ved vedtagelse af dette lovforslag – som jeg i øvrigt har megen sympati for – er, at dansk konkurrenceevne vil blive svækket, for hvad enten vi kan lide det eller ej, er faktum det, at der er korruption i en lang række lande, og at det kan være nødvendigt for virksomheder at bruge lidt smørepenge, hvis de skal have noget igennem.

Og derfor kan vi fra konservativ side også være noget bekymrede for danske virksomheders muligheder for at komme ind i forskellige nye lande. Jeg skal bare henvise til den udvikling, der er i de østeuropæiske lande i øjeblik-

ket. Der ligger et stort erhvervs-mæssigt potentiale foran os dér, og jeg synes, det er et problem, hvis danske virksomheder ikke har mulighed for at komme ind dér, fordi de ikke har de samme betingelser som de virksomheder fra andre lande, som de normalt konkurrerer med.

Så jeg vil sige, at vi er meget positive over for lovforslaget og mener, at der skal gøres noget ved problemet, men at det skal gennemføres på et mere internationalt plan eller som minimum i EU-regi, og at vi derfor vil opfordre skatteministeren til i hvert fald at tage forslaget med sig, næste gang han skal mødes med kommissæren for beskatning, Mario Monti.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er en meget interessant købmandsmoral, vi får præsenteret af både Venstre og De Konservative, for henvisningen til, at andre gør noget, der er forkert, er åbenbart begrundelsen for, at vi også må gøre noget, der er forkert. Men er det virkelig Det Konservative Folkepartis synspunkt, at bare det, at andre lande gør noget, som er amoralsk og i strid med sund logik og lovgivning – og i virkeligheden også med dansk lovgivning – er et forsvar for, at vi selv skal blive ved? Er det virkelig den moral, man har hos De Konservative, at når andre gør noget ulovligt, er det i orden, at vi også selv gør det?

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg synes, det er tankevækkende at høre, hvordan Venstre og De Konservative advarer imod enegang på dette felt, så lad mig lige oplyse, at 15 OECD-lande ikke har nogen mulighed for at fratække udgifter til bestikkelse.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti deler ikke hr. Frank Aaens indstilling: at danske virksomheder og dansk erhvervsliv altid skal gå i forreste række, når det gælder etik og moral og miljø m.v.; vi mener, at der også skal tages hensyn til den danske konkurrenceevne.

Og jeg forstår i øvrigt ikke det angreb, som hr. Frank Aaen kommer med, for jeg er jo netop meget positiv over for forslaget; jeg siger bare, at jeg mener, det er noget, der skal vedtages på en eller anden form for internationalt plan. Om

det så er i OECD-regi eller i EU-regi, kan komme ud på ét.

Men jeg siger tak for den oplysning, vi har fået fra den socialdemokratiske ordfører, for det er ikke fremgået af lovforslaget, og det er klart, at det er noget af det, som vi vil dyrke under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi har fået at vide af både V og K, at de synes, det er et godt forslag, men de vil bare ikke stemme for det. Det er akkurat det samme synspunkt, som vi hørte i miljødebatten: Vi må ikke gøre noget, før alle de andre lande har gjort det. Det samme siger de i alle de andre lande: Vi må ikke gøre noget, før de andre lande har gjort det.

Jeg synes, det er en meget stor mangel på moral. Det er en købmandsmoral, som sådan set meget godt illustrerer, at de partier, der har pantsat deres politik og moral hos dem, der har pengene, kan få sig til at sige: Vi støtter dette forslag, men på grund af pengene kan vi ikke lige stemme for det i dag.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's skattepolitiske ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på ordførerens vegne fremføre SF's synspunkter, og det kan gøres meget kort.

SF støtter varmt, at Danmark går med i OECD's initiativ imod korruption. Vi kan derfor støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes selvfølgelig, det er spændende, at hr. Frank Aaen gør sig til moralens og dydens stormester her i dag og går i flæsket på hver eneste ordfører med krav om at få afæsket vedkommende moralske holdninger til spørgsmålet om bestikkelse og korruption.

Derfor skal jeg indlede med at berolige hr. Frank Aaen. Fremskridtspartiet støtter aldrig nogen form for bestikkelse eller korruption. Vi har så sent som for et par mødedage siden haft en stor ulandsdebat, hvor vi bebrejdede regeringen, at man fra dansk officiel side fra Danida går ind og benytter sig af bestikkelse for at komme ind på forskellige områder, når det gælder ulandsbistand.

Det er klart, at når vi har den holdning på dette område, gælder modstanden selvfølgelig også, når dansk erhvervsliv går ud og benytter

sig af bestikkelse for at opnå ordrer. Det bør være sådan, at det er produktets pris og kvalitet, der afgør, om en køber vil have produktet, og ikke hvor meget man får i returkommission, eller hvor mange penge der bliver betalt under bordet, for at kunden køber den pågældende vare.

I forhold til det lovforslag, der ligger her, kan vi se, at der er nogle afgrænsningsproblemer, for hvor går skellet mellem, om noget er en gave og noget bliver til bestikkelse? Når leverandører her i Danmark inviterer kunder ud på store middage og tager dem med i jagtthytter og andre spændende ting, er det så bestikkelse? Er det, fordi man har et godt hjerte, eller er det, fordi man nærmer sig jul, at der bliver sendt store kasser rødvin?

Rent faktisk er det sådan, at hvis hr. Frank Aaen går en tur i Folketingets Medlemsafdeling her op til jul, vil han se, at ganske mange folketingsmedlemmer modtager store kasser med rødvin fra erhvervsvirksomheder, fagforeninger osv., og spørgsmålet er selvfølgelig: Hvad er formålet med det? Hvad er formålet, når danske industrivirksomheder giver tilskud til politiske partier? Hvad er formålet, når SiD giver tilskud til Socialdemokratiet og til SF? Er det ikke også i virkeligheden en form for bestikkelse med forventning om, at de pågældende partier gør det, der nu er på den politiske dagsorden i enten fagforeningen eller arbejdsgiverforeningen? Derfor er hele definitionsspørgsmålet ikke nær så nemt, som hr. Frank Aaens moralbegreber gerne vil lægge op til.

Vi har derfor den opfattelse, at vi som udgangspunkt støtter dette lovforslag, men inden vi når frem til tredjebehandlingen og skal stemme om de konkrete paragraffer, vil vi godt have en meget præcis definition af, hvad ordet bestikkelse dækker. Hvis en virksomhed køber en rejse eller et luksusophold og bogfører det helt korrekt og derefter giver det til en embedsmand i Polen eller andre steder, er det så bestikkelse, eller er det lige pludselig i orden, hvorimod hvis der bliver udstedt en rejsecheck på nogle amerikanske dollar, som man giver over bordet eller under bordet, er det lige pludselig bestikkelse? De definitionsspørgsmål gider vi ikke efterfølgende at have en lang diskussion om, hvor dagspressen kan fremdrage eksempler på, at Folketinget har overset alt det væsentlige.

At Folketinget måske har overset det væsentlige, fremgår også af den kendsgerning, at når

ministeren skal opgøre, hvad der egentlig ligger af provenumæssige konsekvenser i dette lovforslag, evner ministeren det ikke: »Der foreligger ikke tilgængelige oplysninger«. Det tyder jo på, at det her næppe kan være noget, der har hverken milliardstørrelse eller 100 mio. kr.-størrelse.

En anden ting, som vi også ønsker at få belyst i udvalget, inden vi skrider til lovgivning, er at få en klar fornemmelse af, hvor udbredt det er, og hvor stort et omfang det har, og særlig det problem, at vi måske i virkeligheden forbigår den allerstørste kilde til, at man smører hjulene, nemlig med de mange såkaldte gaver og middage og rejser og den slags, der bliver delt ud både i Danmark og uden for Danmark, vil vi også gerne være med til at se på.

Endelig er det også vores opfattelse, at vi i allerhøjeste grad skal presse på, således at det bliver et internationalt moralbegreb, at man ikke støtter bestikkelse, og at man ikke støtter korruption, og at man ikke støtter korruption, og kan Danmark gå foran og hjælpe til med at få fremmet en sådan proces, deltager vi gerne i det.

For at slutte af, hvor jeg startede: Fremskridtspartiet bryder sig ikke om og vil til enhver tid bekæmpe både bestikkelse og korruption.

Frank Aaen (EL):

Det, som dette forslag mest giver anledning til, er til at sige, at det er flovt, at Danmark i så mange år har haft en praksis, hvor man kan trække bestikkelse fra i skatteregnskabet. Det synes jeg sådan set burde have været alle tidligere ordføreres indledende bemærkning: Vi støtter dette forslag, og det er flovt, at vi ikke har lavet disse regler om for længe siden.

Til den debat, jeg har haft med V og K, vil jeg bare sige, uden at man skal lægge mere i det end det, der er sagt, at det er dog trods alt interessant, at de borgerlige partier, der modtager den største støtte fra Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Industri, er dem, som er mest modvillige over for at stemme for dette forslag. Det synes jeg bare giver lidt anledning til eftertanke lige i denne debat.

Så vil jeg sige til diskussionen om, at det her kan koste arbejdspladser: Ja, det kan man kigge lidt nærmere på. Det kan det muligvis nogle steder. Det er sådan med moral, at det nogle gange godt kan koste. Det er sådan set det, der er baggrunden for, at man er nødt til at have en

moral, nemlig at man engang imellem lader sig diktere af en idé og ikke af, hvad der lige umiddelbart er til ens eget bedste.

Selvfølgelig kan det i nogle tilfælde komme til at koste et job, men jeg vil gøre opmærksom på, at det også har kostet job i Danmark, at man har kunnet trække bestikkelse fra. Jeg ved f.eks., at dansk tekstilindustri i meget stor udstrækning har benyttet sig af lønsystemer i Polen, og for at de kunne få det til at fungere og få deres leverancer frem i tide – det er så afgørende netop for tekstilindustrien, at varen er der lige præcis på udsalgsdagens start og ikke dagen efter – for at få det til at glide og dermed altså for overhovedet at have mulighed for at flytte tekstilarbejdspladser fra Herning til Polen, var man nødt til at operere med, at man gennem bestikkelse kunne sikre sig de korrekte leveringstider. Så det er også gået den anden vej, men moraltabet er naturligvis det største.

Så vil jeg sige til sidst, at jeg gerne vil hjælpe skatteministeren ud af det problem, som fremgår af bemærkningerne under de administrative konsekvenser, nemlig at forslaget ikke løser alle problemer, fordi der er problemer med at afgrænse, hvilke udgifter der kan anses for bestikkelse, og hvem der er i offentlig tjeneste eller hverv.

Jeg vil sige, at det sidste kan man bare uden videre løse ved at sige, at det gælder alle former for bestikkelse, uanset om det er en privatansat, eller det er en offentligt ansat, der modtager bestikkelsen.

Med hensyn til returkommission, som blev nævnt af hr. Jensby, er det jo helt korrekt, og det blev også nævnt fra konservativ side, at der er problemer med andre former for ydelser til ikkeoffentligt ansatte. Det vil vi bestemt gerne medvirke til at afklare, og jeg synes også, det er helt okay, hvis man kommer med forslag til, hvordan man kan præcisere, hvad der er bestikkelse. Det vil vi godt deltage i, så det bliver så klart og skarpt som muligt, for jeg synes, det er en uskik, og det er amoralisk.

Det er sådan, at den, der medvirker til at lokke en anden ud i noget skidt, også selv er moralsk anløben, og derfor er det en glidebane, og Dansk Industri, Dansk Arbejdsgiverforening og de partier herinde, der repræsenterer de stærkeste, burde gå i spidsen for at stoppe en sådan moralsk anløben udvikling.

Sonja Albrink (CD):

Når man sidder nede i Folketingssalen, kan man næsten høre, at vi stort set er enige om, at vi skal prøve at deltage i kampen mod bestikkelse. Men med dansk enegang kan det synes lidt som en kamp mod vindmøllerne, som vi altså ikke kan vinde, i hvert fald ikke hvis vi står alene.

Derfor synes jeg, det er rigtigt, at det er et initiativ, som kommer fra OECD, men vi har ikke hørt, hvad der sker i de andre OECD-lande, eller om der i anbefalingen fra OECD er fastsat en tidsfrist for, hvornår medlemslandene skal have afskaffet fradragsretten for bestikkelse.

Jeg kan være meget enig i de betragtninger om danske virksomheders konkurrenceevne, der står i bemærkningerne til lovforslaget, og selvfølgelig skal vi støtte arbejdet for at afskaffe bestikkelse. Men samtidig må Danmark aktivt arbejde for, at også andre lande følger op på OECD's anbefaling, så der ikke bliver konkurrenceforskel på dette punkt.

Vi vil i CD under udvalgsarbejdet kigge nærmere på de afgrænsningsproblemer, der er, og lad mig så slutte med at sige, at som lovforslaget ligger her, kan vi ikke støtte det, men måske kommer det til at se anderledes ud inden tredje behandling.

Poul Nødgaard (DF):

Da vores ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige et par ord om dette lovforslag, som vi gennemgående godt kan støtte.

Vi har dog enkelte bemærkninger til det, som også har været fremført af andre ordførere her i dag. I hvilken udstrækning vil man fra firmaernes side blot ombytte ordene bestikkelse og korrupsion ved at kalde det noget andet? Har ministeren har gjort sig nogle tanker om, hvordan man eventuelt kunne finde en ordning på det?

Der er jo lande, hvorom det er almindelig kendt, at man gør disse ting. Hvis nogle lande fortsætter med korrupsion og bestikkelse, opstår der en konkurrenceforvridning, og så stiller vi faktisk vores erhvervsliv ringere. Men det skal ikke forstås sådan, at vi synes, det er i orden med korrupsion og bestikkelse, tværtimod.

Med disse bemærkninger og spørgsmål til ministeren vil jeg sige, at vi vil arbejde positivt med på dette lovforslag, når det kommer til

videre udvalgsbehandling. Jeg kan se i bemærkningerne til forslaget, at i hvert fald et pænt antal af OECD-landene støtter eller har de samme regler, som ministeren nu lægger op til. Men alt her i denne verden er jo ikke alene OECD. Der er betydelig mange andre lande, så jeg håber på, at ministeren kan redegøre lidt for, hvordan han har forestillet sig dette lovforslag ført ud i livet, for det skal det jo på et tidspunkt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for den positive modtagelse. Det har ikke skortet på positive tilkendegivelser. Når det så kommer til villigheden til at stemme for lovforslaget, kniber det lidt, men man må jo være glad for lidt.

Man kan i hvert fald konstatere, at der er flertal for forslaget, og så må vi håbe, at man i hvert fald fra de partier, som ikke kan tilslutte sig forslaget, men som dog er meget positivt indstillet over for det, vil bakke det op mere uforglippede uden ligefrem at stemme for. Det ville jeg meget gerne have, for jeg har brug for al mulig støtte til dette selvfølgelig og reelle forslag.

Jeg synes, det er en god ting, at Danmark, når samtlige OECD-lande slutter op om denne rekommandation, viser international troværdighed og følger op. Jeg mener ikke, at man på nogen måde kan sige, at vi er enegængere. Som også ordførerne var inde på, er det sådan, at det i dag gælder, at der i 15 OECD-lande ingen mulighed er for fradragsret, så der er ikke på nogen måde tale om enegang.

Derudover vil jeg sige, at for hvert land der tilslutter sig denne regel om, at man ikke har fradragsret, fremmer vi uden tvivl den proces og de kræfter, som arbejder for det samme i de andre lande.

Det er så let bare at sidde tilbagelænet og vente på, at andre skal tage initiativet. Vi skal også være opmærksomme på, at det ikke er et forslag, der betyder, at pengene ligefrem fosser ind i statskassen. Det er ikke et forslag, som er af en sådan karakter, at mange virksomheder afgørende bliver ramt på pengepungen af det. Der er nok så meget moral i det, og det synes jeg også at især de partier, som begynder at tale om konkurrenceforvridning og nedsættelse af den danske konkurrenceevne osv., skulle tænke på. Her er vi lidt ude af proportion i forhold til, hvad beløbene drejer sig om. Men der er en klar

moralsk tilkendegivelse i forslaget, og det synes jeg er det vigtige.

I øvrigt kan man notere sig, at de partier, som er betænkelige ud fra konkurrenceevnehensyn, ikke arbejder specielt aktivt, når det gælder sådan noget som at få nedsat selskabsskattesatsen, og det synes jeg egentlig er tankevækkende, for når det kommer til stykket, er der langt mere konkurrenceevneforbedrende tiltag i en pæn nedsættelse af selskabsskattesatsen, end der er i disse småpenge.

Jeg synes, det er et godt signal, og jeg er glad for, at der er så mange partier – også partier, som man ikke umiddelbart skulle have ventet det fra – der har vist, at man kan tilslutte sig forslaget.

Med hensyn til hr. Frank Aaens udvidelse af bestikelsesbegrebet: O.k., det er jeg da villig til at debattere i udvalget, men der er ingen tvivl om, at man ikke fjerner en afgrænsningsproblemstilling ved at udvide afgrænsningen.

Vi kommer til nye afgrænsningsproblemstillinger: Hvad er bestikkelse i al almindelighed? Hvordan kan man afgrænse det i forhold til betaling for en ydelse, som jo på mange måder skulle falde ind under de almindelige bestemmelser i statsskatteoven? Så man kommer ikke uden om afgrænsningsproblemer ved at flytte området for bestikkelse. Man kommer ind i andre sager.

Men jeg er parat til at diskutere det her og med alle gode kræfters hjælp få præciseret begrebet yderligere. Jeg synes, det er en rimelig god start, at vi nu har fået et så positivt indtryk af forslaget. Så jeg håber på, at vi kan få en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Tak til skatteministeren for betragtningerne.

Ja, det er da muligt, der er grund til som skatteminister at glæde sig over, at der ser ud til at være flertal for det her forslag. Men skal det forstås sådan, at vores appel om at få forslaget virkelig gennemarbejdet, få oplysninger om, hvordan det er i andre lande, både de strafferetlige værneregler og de fradragsretlige, de skatteretlige regler, ikke bliver imødekommet? Det er jo det, vi beder om.

Alle ordførere, der ikke har støttet forslaget, har sagt, at intentionerne i det kan man godt følge, men det skal vel ikke forstås sådan, at vi bliver cuttet af, blot fordi der nu er flertal i ven-

stresiden af Folketinget. Det håber jeg ikke, når vi har lagt det op på den måde, vi har gjort.

Som jeg startede med at sige i mit første indlæg: Det er vel et lovforslag, der fortjener, at vi, også af hensyn til skattemyndighederne og retssikkerheden for virksomhederne, tager den tid til at gennemgå det, som er nødvendig, og får informationerne fra de andre lande. Sådan håber jeg skatteministerens bemærkning skal forstås.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det, hr. Jensby her siger, er det, jeg forstår ved konstruktiv medvirken i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare lige sikre mig, at den imødekommenhed, der her blev vist af både Venstre og regeringen, ikke omfatter en flytning af ikrafttrædelsesdatoen, for det var jo det centrale i hr. Svend Aage Jensbys indlæg, at det ikke måtte træde i kraft den 1. januar. Jeg går ud fra, at vi arbejder hen imod, at dette forslag kan vedtages med ikrafttræden den 1. januar 1998.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er klart intentionen. Det skal der ikke herse tvivl om. Det er jo ikke sådan, at vi står på bar bund, at vi ikke ved, hvilke lande der har fradragsret, hvilke regler der gælder, at det med OECD's arbejde med hensyn til kriminaliteten, det aspekt af det, skulle være sådan, at vi er på bar bund.

Vi er fuldt klædt på i ministeriet til en god og saglig information på det her område, og det er klart, at hvis formålet er at trænerne sagen, er jeg ikke særlig positiv.

Vi er meget interesseret i at forsyne udvalget med alle oplysninger, og vi har dem i stor udstrækning, så jeg kan slet ikke forestille mig, at der vil blive nogen som helst problemer med hensyn til, at vi skulle nå det, sådan så det får virkning fra den 1. januar 1998.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, virksomhedsskattebogen, konkursskattebogen og boafgiftsloven. (Ægtefællers fordeling af resultat fra fælles drevet erhvervsvirksomhed og lempelse af beskattningen af gaver mellem ugifte samlevende m.v.).

Af skatteministeren (Carsten (Koch)).
(FremSAT 29/10 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Med lovforslaget her må man sige, at ligestillingssagen tager et stort skridt i fremadgående retning, og det er helt aktuelt her også, at et længe næret ønske indfries, nemlig hos selvstændige erhvervsdrivende ægtefæller – vel at mærke i samme firma, for nu får man mulighed for på lige vilkår at kunne benytte eller, lidt afhængig af temperamentet, at udnytte skatte- lovgivningen.

Tidligere har det været sådan, at hvis man som ægtefæller har haft samme firma eller været i samme firma, har man måttet dele overskuddet i henhold til gældende lov, og det vil sige enten en direkte aflønningsmodel af den ene ægtefælle eller ved at bruge loven om medhjælpende ægtefæller, og det giver nogle begrænsninger netop i forbindelse med overskudsdelingen.

Her gives der så mulighed for, at man kan dele lige over, vel at mærke hvis man opfylder de betingelser, som er indskrevet i lovforslaget, om, at man selvfølgelig skal opfylde kravene om ligelig deltagelse, både arbejdsmæssigt og økonomisk.

Anden del af lovforslaget afspejler vel også til en vis grad tidens trend og i hvert fald tidens familiemønstre, for her er der primært tale om lov om gaveafgifter. Hidtil har det jo været sådan, at der imellem ægtefæller og børn og bedsteforældre i direkte linje kan overføres et bestemt beløb, i underkanten af 42.000 kr., skattefrit pr. år, men den mulighed har ikke været til stede for samboende, og hvis der i en sådan forbindelse også er plejebørn inde i billedet.

Det bliver der lempet på nu, så man tilnærmer sig de tilstande, der hersker for ægtefæller og deres børn og bedsteforældre, dog således at der inden for beløbsrammen stadig væk skal svares 15 pct. i afgift. Til gengæld kan bofællesskaber og andre sammensætninger end netop samlevende par indgå i ordningen. Så der er tale om både en bred og en mere liberal ordning. Betingelsen er også her nogle kriterier for samlivets varighed – mindst to år – og at plejebørnenes status i familiesituationen skal være af mindst 5 års varighed.

Alt i alt mener jeg, at der her er tale om en imødekommelse af nogle klare ønsker, og Socialdemokratiet kan derfor helt klart støtte forslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg synes, at hr. Erik Mortensen på udmærket vis gennemgik essensen i lovforslaget, og jeg vil sige, at det drejer sig om fordeling af resultatet fra en fælles drevet virksomhed og så en lempelse af beskattning af gaver mellem ugifte, samlevende og visse andre.

Den gennemgang var korrekt og loyal, og jeg skal derfor ikke bruge vores tid på at foretage den samme gennemgang, men blot tilkendegive, at vi ser overordentlig positivt på dette forslag og kan støtte det, og vi ser gerne, at det træder i kraft i år.

Elisabeth Ehmer (KF):

Det Konservative Folkeparti har ventet på lovforslagets fremsættelse. Vi er derfor glade for, at skatteministeren nu fremsætter dette forslag, der forbedrer ægtefællers skattemæssige situation, når de sammen driver en erhvervsvirksomhed. Hidtil har disse ægtepar været henvist til at anvende reglerne om medarbejdende ægtefæller eller reglerne om lønaftale ved fordeling af virksomhedens overskud, således som den socialdemokratiske ordfører så udmærket har gjort rede for det.